

АДАПТАЦІЯ НАУКОВО-ТЕХНІЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ОБЛАСТІ ДО ПОТРЕБ ЕКОНОМІКИ РЕГІОНУ ТА УКРАЇНИ

студент гр. М-31 Самофалова О.А.

В умовах ринкової економіки науково-технічний потенціал визначається сукупністю матеріальних, трудових і фінансових ресурсів, які спрямовуються у сферу науково-технічної діяльності і здатні забезпечити ефективне використання суспільної праці. Постійне вдосконалення засобів і предметів праці, технології виробництва і його організації є головною рушійною силою розвитку продуктивних сил і економічного зростання регіонів і країни в цілому. Забезпечення адаптації досягнень науково-технічного прогресу до місцевих умов є однією із основних функцій регіональної економіки.

Основною проблемою даного дослідження є підвищення ефективності процесу адаптації науково-технічного потенціалу області до потреб економіки регіону і України. Мета нашого дослідження полягає в обґрунтуванні необхідності процесу адаптації науково-технічного потенціалу, для досягнення якої використовували такі методи дослідження як: теоретичний аналіз та узагальнення літературних джерел.

Під час проведення дослідження з даної тематики було виявлено, що адаптація науково-технічного потенціалу до потреб економіки надзвичайно складний процес, що потребує належної організації. Так, наприклад, у м. Суми функціонують 170 банківських установ, з них найбільших за сумою прибутку – 78. Саме вони сприяють нарощуванню технологічного потенціалу за рахунок створення нових продуктів (послуг) і залучення інноваційних розробок. Інші ж 92 структури не несуть значного впливу на розвиток економіки області та їх діяльність майже не впливає на розвиток науково-технічного потенціалу. У даному випадку процес адаптації науково-технічного потенціалу проявляється в наступному: потрібно спочатку провести дослідження діяльності всіх банківських організацій і потреб економіки області (забезпечення вигідних умов кредитування для промислових підприємств); виявити серед них не рентабельні або ті, що не задовольняють задану потребу; та зменшити їх кількість шляхом реконструкції чи об'єднань, а спеціалістів залучити до більш прибуткових структур, які матимуть змогу повністю реалізувати там свої знання й уміння для створення інноваційних продуктів та нарощування технологічного потенціалу для ефективного задоволення зазначеної потреби.

Можливими варіантами вирішення даної проблеми можуть бути: розширення повноважень та економічних можливостей органів місцевого самоврядування у створенні регіональних інноваційних форм територіальної організації продуктивних сил, дасть змогу активно впливати через економічні важелі на інноваційну спроможність регіонів, з метою поступового виходу до інноваційного вектору розвитку; розробка нормативно-правових документів, які регламентують регіональні відносини між суб'єктами науково-технічної й інноваційної діяльності на території області і забезпечують сприятливе правове середовище для її розвитку; створення організаційних форм інтеграції науки і промисловості регіону; формування і розвиток інфраструктури підтримки інноваційної діяльності та підприємництва в регіонах; розробка засобів і організаційних форм підтримки талановитої студентської і наукової молоді в регіоні; розширення інформаційного середовища для науки та інноваційної діяльності у містах та регіонах; активізація міжрегіонального та міжнародного співробітництва у сфері сучасної науки і техніки; підвищення престижності науковців шляхом створення матеріальних і соціальних стимулів та гарантій; підвищення до достатнього рівня фінансування державні наукові і навчальні заклади для чого збільшити у 8-10 разів об'єм фінансування на науку у державному бюджеті; поліпшення матеріально-технічної бази навчальних і науково-дослідницьких установ; створення відповідних стимулів із боку державних і регіональних органів влади, а

також підвищення зацікавленості організацій та установ, що являються потенційними споживачами інноваційного продукту.

Отже, можемо зробити висновок, що адаптація являє собою процес пристосування науково-технічного потенціалу до потреб економіки, що включає в себе систему організаційно-економічних та соціальних регуляторів і має на меті забезпечення стійкості функціонування регіону чи країни у довгостроковій перспективі. Також, можемо зауважити, що успішність та ефективність процесу адаптації базується на ґрунтовному дослідженні як зовнішнього, так і внутрішнього середовища, а отже, потребує належного інформаційного забезпечення.

*Науковий керівник: асист. **Опанасюк Ю.А.***

Самофалова, О.А. Адаптація науково-технічного потенціалу області до потреб економіки регіону та України [Текст] / О.А. Самофалова; наук. кер. Ю.А. Опанасюк // Економічні проблеми сталого розвитку : матеріали Міжнародної науково-практичної конференції, присвяченої пам'яті проф. Балацького О.Ф., м. Суми, 6-8 травня 2014 р.: у 2-х т. / За заг. ред.: О.В. Прокопенко, О.В. Люльова. - Суми : СумДУ, 2014. - Т.2. - С. 332-333.